"यहा ऋष्मयपात्रे तु पकं वे साब्वेकालिकम्।
मासं पत्ते तयारौ च तत् पात्तं विस्केद्रश्री"।*
"धनु:पाके तथा सिंदे मिधुने वा वरानने।
य: जार्याद्वीजनं देवि! जच्छे गैव विशुध्यति"॥*॥
"एकदा तु जलं द्वात् क्षिवारं न प्रदापयेत्।
चिभागं पूरयेत् पात्रं पश्चात्तीयं न दापयेत्"॥
इति॥ *॥

"मोदकं कन्दुपकच गवार्ग्य घतसंयुतम्। पुनः पुनभोजने च पुनरकं न दुष्यति"॥ दति द मत्स्यसक्ते महातन्त्रे ३२ पटलः॥

पकं, चि, (पचते स यत् इति। पच + कमिथि कः। "पची वः"। =। २। ५२। इति निष्ठातस्य वः।) परिकातम्। पाका इति भाषा॥ (यथा, मतुः। ६। १२।

"असिपकाश्वनी वा स्थात् कालपकस्त्रीव वा"॥)
निन्नां प्राप्तम् । सुदृष्ट्रमिति यावत् । यथा परियाता बृद्धिः । विनाशीन्स्रस्यम् । प्रत्यासन्तिनाप्रम् । यतिपक्रयञ्जनदश्वस्त्रादौ निष्यकं कथितस्त्र । चौराज्यपयसां पाके ग्रदतम् । ईवत्पकं
आपकम् । प्रत्यमुरभरतौ॥ (भाषे क्तः। पाकः ।
परिकासः॥)

पक्तत्र, पुं, (पक्वं करोति वेदनान्वितस्यकं परि-समयति निष्णिद्यम्बलगादिभिरिति। त्र + किप् ततस्तुक्।) निष्णद्यः। इति प्रष्ट्यन्त्रिका। (पक्वं करोति पचलानादिकमित्रार्थः।) पाक-कत्तरि त्रि॥

पकरसः, पुं, (पकस्य गुड़ाबादेः रसः।)

मदम्। इति प्रव्हरकावली ॥
पक्कवारि, क्री, (पक्रस्तान्नादेवीरि यहा, पक्कं वारि
स्वित्रस्विलमिति यावत्।) काञ्चिकम्। इति
प्रव्हर्जन्ता॥पद्ववारि इत्यपि पाठः।पक्कलस्॥
पक्कानं, चि, (पक्षमन्नम्।)क्षतपाकतस्वलादि।यथा,
"स्वामं मूहस्य पक्कानं पक्षसुत्रस्वस्वते"।

द्रित तिथितत्त्वम् ॥

("यती च व्रक्षचारी च पकावस्वामिनावुभी"। इति सहाचार: ॥)

पकाभ्रयः, पुं, (पकस्य बामादेराभ्रयः बाधानम् । यहा पकं बामादिकं बार्भतिश्व। पक + बा + भ्रीड् + बाधारे + बाप्।) नाभ्यधीमागः। इति राजनिष्युटः॥

"पकाश्यव्यक्षी नाभेक्डमामाश्रयः सृतः"। इति वैद्यकम्॥

पच, क परियद्दे। इति कविकत्यहमः॥ (चुरां-परं-सकं-सेट्।) क, पचयति। इति इगोरासः॥ पच, त् कपरियद्दे। इति कविकत्यद्दमः॥ (चरन्त चुरां-परं-सकं-सेट्।) पचयति पचापयति। इति दुर्गादासः॥

पद्यः, पुं, (पत्यते परियस्ति देविपत्यकार्याय यः।
यहा, पत्यते चन्नस्य पत्तद्यागी कलागामापूर्यं चयी वा येन। पत्त + वण्। यहा,
प्रयते इति। पत्र सुत्वादी "य्विपय्योर्दकीच"।
उट्टा १। १६। इति सः कल्लान्तरिशः।) पत्र-

द्याहीराचा:। स च द्विविध:। शुक्रमच: पूर्व-संज्ञ: क्रमा पचीरपरसंज्ञ:। तद्वेदेन वावस्या यथा। "शुक्रपचे तिथियोद्या यस्थामभ्यदितो रवि:। क्षवापचे तिथियांचा यसामक्तमितो रविः"॥ चत्रामावास्यावत्तिथिचयरहिभ्यां न चवस्या किन्तु रवेरदयास्तमयसमन्धास्त्रसाहायापचाभ्या यवस्था सा च युग्माद्यनात्रातिविकम्मेपरा सामात्यविश्रीषत्यायात्"। इति तित्यादितत्त्वम् ॥ पिच्यामवयविश्वेष:। पाखा इति भाषा। तत्पर्याय:। गरत्र इद:३ पचम् ४ पतचम् ५ तन्तहम् ६॥ भरपत्तः। तीरेर पाखा इति भाषा। तत्पर्यायः। वाजः २। सहायः। कचात् परे सम्बद्धार्थः । यथा केश्रपचः । इत्य-मर:॥ (महाकाल: भ्रिव:। कालोपाधि-भेदात् पचस्य तथालम्। यथा महाभारते। १३। भ्रिवसहस्रनामकीर्तने।१०।१३६। "ऋतु: चंवतारो मास: पद्य: संख्या समापन:"॥) पार्चः । यहम् । साध्यम् । (सन्दिग्धसाध्यवान् परार्थः। यथा, भाषापरिच्हेरे। ००। ०१। "सिषाधियाया स्ना सिह्यित न विदाते। स पच्छात्र वृक्तिलज्ञानादनुमितिभेवेत्"॥) विरोध:। बलम्। (यथा, पश्तन्ते। ३। ६६। "यसीर्घानि निजे पचे परपदे विभ्रवतः। गुप्ते खरे हैं यो वित्त न स दुर्गतिमा पुषात्"॥) यखा। मुझीरत्मम्। राजकुझर:। इतिमेदिनी ॥ विच्याः। वलयम्। शृद्धः। इति भ्रव्हरक्षावली ॥ वर्गः। (सजातीयवृन्दम्। यथा, गी: रामायर्थे। २ । १८ ।१३

"भरतस्वापि वा पर्च यो यशीयादचेतनः।
तं पापमहमदीव प्रेषयामि यमच्यम्"॥)
पिच्छम्। देहाङ्गम्। इति हेमचन्दः॥
पचः, [स्] क्षी, (प्रच्तीति। "पविविचित्र्यां
सुट्च"। उयां। १। २१६। इति खसन् सुट् च।) सत्त्। यथा। पद्यशे च सृतौ पद्यौ।
इति भरतध्वस्रभादः॥

पचकः, पुं, (पच इव प्रतिकृतिः। "इवे प्रति-कृती"। पृ। १। १६। इति कृत्।) पच-इारम्। पार्चे इारम्। इत्यमरः। २। २। १८॥ सङ्कीद्वार इति भाषा। पार्चमाचम्। इति भेरिको॥ सङ्गयः। इति प्रस्ट्रमावकौ॥

पचावात:) युं, (पचस्य देशाईस्य धातं विना-पचावात:) भूनं यसात् यच वा।)सनामखात-

वातरोगिविश्वेष्ठः । तल्ल्व्याहि यथा,—
"यहीलाई ततो वायुः श्चिराकायृ विश्वोष्य च ।
पन्नम्यतमं इन्ति सस्यिनसान् विभोन्नयन् ॥
लत्को । हे कायसस्य स्वादकर्मायो विचितनः ।
यक्ताङ्गवातं तं केचिदन्ये पन्नवधं विदुः" ॥
स्वर्धं यहिनारीन्यरवत् । पन्नं वाहुपार्योदजद्वादिभागम् । अन्यतमं वामं दिन्यं वा ।
विभोन्नयन् श्चिष्वतीकुळंन् । अक्मीय्यः कर्मासमर्थः । विचेतनः देवत्कांश्चादिज्ञानयुक्तः ॥॥॥
अस्य साधासाध्यन्नानार्यभादः ।

"दाइसनापस्काः स्युक्षयौ पित्तसम्बतः। भौग्रभोषगुरुत्वानि तसिममेव कषावते"॥ दाहो वाद्यः। सन्तापः ग्राम्यन्तरः। एतच लच्चमन्यनापि वात्याधौ बोह्रयम्। सामान्यतो वायाविति निर्देश्वात्॥ ॥॥ पचाषातस्य साध्यवादिकमाहः। "गुह्रवातहतं पचं कच्चसाध्यतमं विदुः। साध्यमन्येन संयुक्तमसाधं चयहेतुकम्"॥ गुह्रः केवलः। जन्येन पित्तन कफेन वा। चय-हेतुकं चयो धातुच्चयः। तत्कुपितं वातनिमिन्तकम्॥ ॥॥ जपरमसाध्यत्व्यसमाहः। "गभिगीस्तिकावालवृह्वचौग्रेजस्कृच्येः। पचाषातं परिहरेत् वेदनारहितो यदि"॥ वेदनारहितो यदीति भिन्नमसाध्यत्व्यस्॥॥॥॥॥॥

यथ तस्य चिकित्सा ।

"माधात्मगुप्रावातारिवाञ्चालक चटा घटतम् ।

हिक् सैन्यवसंयुक्तं पचाधातं विनाष्मयेत् ।

माधिके हिक् सिन्धूत्ये जरवादास्तु शासिकाः" ॥

इति माधारिकायः ॥ १ ॥

"यश्यिकाष्मिकागायुकीरास्तासेन्यवकाल्कितम् ।

माधकाष्मस्तं तेलं पचाधातं व्योहिति" ॥

इति यश्यिकारिकेतम् ॥ २ ॥

"माधातागुप्तातिविधारवूक-राकाश्ताञ्चालवर्णः सुपिष्टः। चतुगुँ से माववलाकवाये तीलं प्रतं हन्ति हि पत्तचातम्"। इति माघादितैलम् ॥३॥ इति भावप्रकाशः ॥*॥ पचाचातस्तु जन्मान्तरीयमद्वापातकश्चिपाप-चिद्वविश्वीष:। यथा,-"पूर्वजन्मकतं पापं नरकस्य परिचये। बाधते वाधिरूपेश तस्य कच्छादिभिः भ्रमः॥ कुल्य राजयका च प्रमेही ग्रह्मी तथा। म्द्रजन्म् भारीकाभा चितिसारभगन्दरी॥ दुरुवर्णं गन्डमाला पर्चावाती/विनाधनम्। इत्वेवमादयो रोगा महापापोद्भवा गदाः" ॥#॥ तत्रायश्चित्तं यथा,— "लच्सुचावचं पुत्रं प्रद्यात् केप्रवार्चने। द्दात् द्विजसहसाय मिशानं द्विजभीजने"॥ इति मजमासतत्त्रम् । किथा

"जुनसी खावरन्तस्व द्वारप्रानं संस्कृ चरिला उद्वरेयातां तहन्तनस्व विति। स्वन द्वारप्रानं पराकरूपम्। तन पस्त धेनवः। न तु प्रानापयं तहाइकर्तुयंतिचान्द्रायस्य विषमप्रिंश्रलात्। स्वन बङ्गामेकधमास्यामिति वचनाराकाङ्चि-तलात् जुल्यारीनामिप प्रायस्थितम्। स्वत् यव प्रायस्थितविवेकेय्युक्तम्। स्वं दुक्षमांदिष्य-एस्म्म्"। इति यद्वितस्वम्॥

पचचरः, पुं, (पचे युक्तपचे चरतीति। चर + टः।) चन्नः। एचक्चारिगचः। इति मेहिनी ॥ पचचः, पुं, (पचे युक्तपचे जायते इति। पच + जन् + डा) चन्नः। इति चिकाख्येषः। पचजन्ना, नि] पुं, (पचे युक्तपचे जना उत्पत्ति-